

[Socialministeren.]

det oven i Købet er fastsat, at Godkendelse kun kan nægtes, hvis der indenfor det Flertal, der har stemt derfor, findes mindst een Arbejdsgiverrepræsentant og een Arbejderrepræsentant. Der skal altsaa være Repræsentanter for baade Arbejdere og Arbejdsgivere, og oven i Købet være et Flertal. Jeg kan ikke forstaa; naar man overhovedet vil lovgive, hvad man jo maa paa dette Omraade, at man saa kan finde en mere rimelig og lempelig Regel.

Endelig var det ærede Medlem imod, at man skal kunne bestemme Lærlingelønnen. Det kan man jo ogsaa kun i det sidste, eventuelt de to sidste Aar. Men det er diskuteret saa meget, at jeg ikke skal opholde mig derved.

Den ærede Ordfører for Venstre endte med at beklage, at der stadig skulde være Kamp og Uro om dette Spørgsmaal. Men der er jo ikke noget mærkeligt i, at der stadig er i alt Fald Uro om dette Spørgsmaal, naar man ikke kan faa nogen som helst Indrømmelse fra Venstres Side i Retning af, at Tiden og Udviklingen kræver en anden Lovgivning end den fra 1889. Og Venstre har i Virkeligheden ikke ydet noget som helst sagligt Bidrag til en Reform af denne Lovgivning. Det eneste, vi har set fra Venstre, er et Ændringsforslag, der i det hele er et Optryk af den nugældende Lov plus Bestemmelser for Handelslærlinge. Det var endda et saa bogstaveligt Optryk af den gældende Lov, at man ikke en Gang havde kunnet overkomme at ændre „Indenrigsministeren“ til „Socialministeren“ og heller ikke havde opdaget, at der i Mellemtiden var vedtaget en ny Straffelov. Dette Arbejde udført fra Venstres Side kan man jo sige meget om, men man kan i alt Fald ikke kalde det positivt.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti talte ogsaa, saa vidt jeg har faaet refereret, i mere almindelige Vendinger og udtrykte sig saaledes, at Forslaget tog al Ret fra Mestrene. Jeg er ikke i Stand til at svare paa en saa generelt udtrykt Kritik, jeg ved ikke, hvad der sigtes til. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at Mestrene ikke var hverken stort værre eller stort bedre stillet under den nye Lov, men beklagede alligevel Lærlingene, hvis denne Lov blev vedtaget. Hvorfor de er at beklage, naar Mestrenes Stilling i alt væsentlig er den samme som nu, forstaaer jeg heller ikke.

Jeg maa sige, at jeg har jo haft med adskillige Lovforslag at gøre i min Tid, men jeg tror ikke, jeg har fremsat noget Lovforslag, der var mere gennemarbejdet

og overvejet end dette, og som til Genæld har mødt en saa voldsom Kritik fra de to Ydersider. Det er et Omraade, hvor en saa ærværdig Mand som Oldermænd Claus Olsen konkurrerer med Kommunisternes allerværste Opviglere, og det er ikke mindre end revolutionerende, hvad jeg har lavet. Paa den ene Side er det et reaktionært Tilbageskridt af Rang, som man fra kommunistisk Side aldrig havde tænkt sig at endog en saadan Skurk som undertegnede kunde finde paa; paa den anden Side er det et saa revolutionært Fremskridt, set med konservative Øjne, at hele Landet vaander sig ved Tanken om at faa en saadan Lærlingelov gennemført.

Overfor al denne Kritik, som man udenfor en parlamentarisk Forsamling vilde stemple som hysterisk, men som man her maa bruge anderledes parlamentariske Udtryk om, saaledes som mærkværdig eller lignende, har jeg ikke andet at tilføje end at anmode om at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag og for det fremsatte Lovforslag med de af Udvalgsflertallet foreslaaede Ændringer.

Schrøder: De Udtalelser, der fremkom fra Ordførerne for Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, giver ikke Anledning til megen Modsigelse. Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen sagde til at begynde med, at han ikke holdt af Gentagelser. Nu ved jeg, at det ærede Medlem ellers er i høj Grad sanddru, men i dette Tilfælde maa jeg kalde det for mild Overdrivelse, naar det ærede Medlem staar her og smigrer sig selv med, at han ikke benytter sig af Gentagelser; for hele hans Tale her var kun Gentagelser af hans Argumenter fra første Behandling, og hvor mange Gange hans Argumenter end bliver tilbagevist som ganske intetsigende, kommer han dog frem med dem paa ny, der er absolut ikke noget derved at gøre.

Den Udtalelse, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Koch fremkom med, at saa kunde man blot lade være at tage Lærlinge, blev, som jeg har paavist, allerede benyttet i 1881, da det første Lovforslag om Lærlingeforholdene blev forelagt, og det er dog gaet meget godt med Antagelse af Lærlinge siden den Tid.

Det ærede Medlem paastod ligesom ved første Behandling, at der er mange Forældre, der staar og spejder ud i Rummet for at finde et Lærested. Det er der ingen, der har benægtet, det er sikkert nok. Der er ogsaa mange arbejdsløse, der i Øjeblik-